

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tone Skjerven – lagleder

Takk til Bente som ga meg pinnen i Lyrikkstafetten. Diktet jeg velger meg minner meg om jula i Gudbrandsdalen. Dette ikke bare på grunn av innholdet, men også fordi mor til bestevenninnen min deklamerte diktet titt og ofte før jul. Ho var fra Toten og snakke så breitt.

Jula for meg var familie, hjemmelaga julemat og godt brukt julepynt som vi måtte lime og bøte. Alt skulle være slik det

var i fjor. Og så gikk vi julebukker til kjente i grenda. Gamle damer syntes vi, de var i alle fall over førti. Tørr, knasende snø under beina. Men første juledag måtte vi være hjemme. Det var ikke vanlig at en gikk bort den dagen. «Slik hadde det vori i æille år.» Slik var mitt bæssmorfang.

God jul.

ROMJULSDRØM

En skulle vøri fire år i romjul'n
og kjint ei jinte som var nesten fem,
og begge skulle kledd seg ut med masker
og kømmi julbukk tel et bæssmorhem.

Og klokka skulle vara midt på dagen
og vægen skulle vara lett å gå,
og æille bikkjer skulle vara inne
og æille biler skulle bære stå.

Og hvis en møtte onger etter væga
som gjorde nar og ville vara med
da sku en hatt en bror i femte klassen
som rødde væg så folk fekk gå i fred.

Og bæssmorhuset skulle mæssom såvå
og bak gardina skulle ingen sjå –
før vi fekk stiltre øss på tå i gangen
og feste maska før vi banke på.

Så sku vi klampe inn på høge hæler
og kvinke julbokkmål «Godkvell, godkvell».
Og djupt i stolen sku a bæssmor svara:
«Så kom det julbukk åt en stakkar lell!»

En skulle vøri fire år i romjul'n
da julelysa brente dagen lang –
da væla var et hus med fire vegger,
og saligheta var et bæssmorfang.

Alf Prøysen

Som neste deltager utfordrer jeg Karoline van der Hagen, Sentrum Legekontor, Fredrikstad.

Hilsen Margrethe Hansen